

РЕШЕНИЕ

№ 10787

гр. София, 18.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 19.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **84** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - 178 АПК вр. чл.84 ал.3 вр. чл.34 ал.3 ЗУБ.

Образувано е по жалба от 27.03.2025г. на Х. Ш. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на А., [дата на раждане] , срещу Решение № 2447/12.03.2025г. на Председателя на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при МС, с което е отказано на жалбоподателя да се събере на територията на Република Б. с неговата майка Х. Х. баща му Х. Н. М..

В жалбата и в съдебно заседание са развити доводи за неправилност и незаконосъобразност на постановеното решение. Твърди, че родителите на жалбоподателя са тежко болни и не могат да се грижат сами за себе си, поради своята възраст и здравословно състояние. Посочва, че първоначално грижа за тях е полагал брат на жалбоподателя, но поради негово заболяване от рак на белия дроб, за него е непосилно да полага грижи за родителите си в С.. По същество се иска отмяна на решението.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, в съдебното заседание изразява становище за неоснователност и недоказаност на жалбата, като счита, че при издаване на оспореното решение са спазени изискванията за законосъобразност и съответствие с материалния и процесуалния закон. Счита, че родителите на жалбоподателя не са толкова възрастни и заболяванията им не налагат събиране на семейство. Моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана.

Административен-съд С.-град, Първо отделение, 21-ви състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа

страна следното:

Не се спори по делото, че с Решение № 4161/18.11.2021 г., издадено от заместник – председател на ДАБ на Х. Ш. А. – гражданин на А. е предоставен статут на бежанец, на основание чл. 8, ал. 1 ЗУБ.

С молба, рег. № УП 10514/14.01.2025 г. чужденецът е заявил пред председателя на ДАБ искане да се събере в РБ със своите родители: баща Н. М. Х. – [дата на раждане]; майка Х. Х., [дата на раждане], с мотив, че са болни и не могат сами да се грижат за себе си. Към молбата е приложил фото-копия на личните им документи, както и медицински документи, описани в оспорваното решение.

С решението, предмет на съдебната проверка за законосъобразност, издадено на основание чл. 75, ал. 1 т.2 и т.4, молбата за събиране на семейството е отхвърлена. След анализ на заявените от жалбоподателя обстоятелства, сочени като основания за отказа, е прието от административния орган, че не са налице предпоставките за събиране на семейство, като е посочено, че според определението на § 1, т. 3, б. „в“ ДР ЗУБ родителите представляват членове на семейство, по смисъла на чл. 34, ал. 1 с.з; (цитат) „липсват положителни предпоставки за събиране със синът им по смисъла на чл. 34, ал. 3 от ЗУБ“. Този диспозитив е мотивиран с позоваване на изложените от бежанеца в проведеното на 12.02.2025 г. интервю твърдения, както и с разсъждения за това, дали заболяванията на родителите са „животозастрашаващи“. Прието е още, че „единия (т) от синовете им“ (неуточнено, дали се има предвид друг син, различен от Х. Ш. А.) може да се грижа за тях.

С решение №24660/17.07.20225г. на АССГ, Първо отделение, 14-ти състав по адм. дело №3432/2025г. по описа на АССГ съдът е отменил Решение № 2447/12.03.2025г. на Председателя на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при МС, с което е отказано на жалбоподателя да се събере на територията на Република Б. с неговата майка Х. Х. баща му Х. Н. М. и е върнал преписката на Председателя на ДАБ за ново произнасяне.

С Решение №13028/16.12.2025г. на ВАС, Трето отделение, по адм. дело №10580/2025г. по описа на ВАС съдът е отменил решение №24660/17.07.20225г. на АССГ, Първо отделение, 14-ти състав по адм. дело №3432/2025г. по описа на АССГ.В решението на ВАС е посочено, че в първоинстанционното решение не са обсъдени в мотивите дали родителите на жалбоподателя попадат в понятието „членове на семейството“ по смисъла на §1 т.3 б. „в“ от ДР на ЗУБ, като липсва и обсъждане на събраните доказателства относно възрастта на родителите и на тяхното здравословно състояние.

С определение №830/08.01.2026г. на АССГ, Първо отделение, 21-ви състав по адм. дело №84/2026г. по описа на АССГ, съдът е насрочил делото за ново разглеждане.

В хода на съдебното производство са представени медицински документи относно здравословното състояние на брата на жалбоподателя, видно от които при изследвания на 30.10.2025г. за брата на Х. Ш. А. е установен метастатичен рак на белия дроб и прогресия на заболяването с нови белодробни възли.

С оглед на така установената фактическа обстановка и събраните доказателства по делото, съдът

намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна и в срок, срещу подлежащ на обжалване валиден административен акт.

Разгледана по същество е неоснователна.

Не се спори по делото, че оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, съгласно чл. 34, ал. 4 ЗУБ, в предвидената писмена форма, при спазване на административнопроизводствените правила.

Спорът в случая е относно правилното приложение на материалния закон.

Разпоредбата на чл.34 ЗУБ предвижда, че чужденец с предоставена международна закрила има право да поиска да се събере със семейството си на територията на Република Б., при условие че семейните връзки предшестват влизането на чужденеца на територията на страната. Към заявлението се представят официални писмени доказателства за семейната връзка и копия от личните документи на членовете на семейството или документите им за пътуване в чужбина. Когато заявлението за събиране на семейството е подадено повече от 6 месеца след предоставяне на международна закрила, се прилагат и:

1. доказателства за осигурено жилище;
2. доказателства, че чужденецът, получил закрила, е здравно осигурен по реда на Закона за здравното осигуряване, както и задължителна медицинска застраховка, валидна за срок от поне три месеца на територията на Република Б. – до регистрацията по чл. 61а, ал. 1 за членовете на неговото семейство;
3. доказателства за стабилни и редовни трудови доходи или други финансови средства за издръжка на себе си и членовете на своето семейство, без да се прибегва до системата за социално подпомагане, в размер, не по-малък от еднократния размер на минималната месечна работна заплата за страната.

Не се спори по делото, че съгласно §1 ДР ЗУБ жалбоподателят е чужденец по смисъла на ЗУБ като лице, което не е български гражданин или не е гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Ш., както и лице, което не се разглежда като гражданин на нито една държава в съответствие с нейното законодателство.

Налице е легално определение на понятието "членове на семейството" съгласно разпоредбата на § 1, т. 3, б. „в“ ДР ЗУБ - родителите на всеки от съпрузите, които не са в състояние сами да се грижат за себе си поради напреднала възраст или тежко заболяване и се налага да живеят в едно домакинство със своите деца.

В разглежданата хипотеза съгласно съдебната практика е необходима кумулативност от „напреднала възраст или тежко заболяване“ и "чужди грижи", предвид изискването родителите да не са в състояние сами да се грижат за себе си, което да налага да живеят в едно домакинство с децата си, като тези грижи трябва да бъдат полагани конкретно от жалбоподателя.

В конкретния случай чужденецът е искал събиране с неговите майка и баща, за които като негови родители законовата предпоставка за събиране е да не могат сами да се грижат за себе си поради напреднала възраст или тежко заболяване и се налага да живеят в едно домакинство със своето дете.

Няма спор по делото, че Н. М. Х. – [дата на раждане] и Х. Х., [дата на раждане] са баща и майка на жалбоподателя, за което са представени доказателства по делото /л.42-51/

В случая следва да бъде преценено дали от наличните по делото доказателства е налице първата предпоставка –напреднала възраст или тежко заболяване на родителите му.

Относно възрастта на родителите на жалбоподателя към датата на подаване на молбата за събиране на семейство майка му е на 59 години, а баща му е на 61 години. В действащото българско законодателство няма определение за това коя е напреднала възраст. Световната Здравна Организация разделя старостта на 3 етапа-60-75 години – напреднала възраст, т. нар. ранна старост, 75-90 години – старческа възраст, т. нар. късна старост, 90+ – старост, т. нар. дълголетие. Отделно от това така установената възраст за всеки един от двамата не може да се счита за „напреднала възраст“, доколкото според законодателството на Република Б. тази възраст сама по себе си не позволява право на пенсия, т.е. и двамата са в работоспособна възраст. Отделно от това, следва да се посочи, че съгласно Решение № 13945 от 20.12.2024 г. на ВАС по адм. д. № 7604/2024 г., понятието на ЗУБ е близко по смисъл и съдържание до понятието "престарели хора", уредено в разпоредбата на чл. 116 от ЗДвП, което според практиката на ВКС, например Решение 220/11.12.2019 година на ВКС, второ наказателно отделение по КНД 879/2019 г. следва да се възприема строгоспецифично за всяко лице, според личностните му характеристики и особености, но най-общо като включващо лица отвъд 75-годишна възраст, което изискване в случая не е налице.

Дори и да се прием, че родителите попадат в тази категория за напреднала възраст, то за да е приложима разпоредбата на § 1, т. 3 от ДР на ЗУБ следва да са налице и останалите визирани в нормата на закона предпоставки.

Относно наличието или липсата на „тежко заболяване“ на родителите на жалбоподателя, при разглеждане на молбата му за събиране на семейство са представени медицински документи относно здравословното състояние и на двамата родители –л.15и сл. от адм. дело №3432/2025г. по описа на АССГ.Установено при преглед на 01.07.2022г. е, че Н. Х. страда от сърдечно заболяване-коронарна артериална болест и има записан част за лечение и операция на 01.07.2022г. за майката на жалбоподателя за представени документи, видно т които тя има инфекция на пикочните пътища, диабет тип 2 и високо кръвно налягане, като и е назначена медикаментозна терапия, видно от извършения преглед на 09.07.2024г. /л.17/ По делото са представени и други медицински документи относно здравословното състояние на майката на жалбоподателя с назначено медикаментозно лечение -л.19 и сл.

В случая не са представени доказателства, че родителите на жалбоподателя не могат да се грижат сами за себе си, поради тази възраст или поради тежко заболяване, още повече, че няма доказателства дали посочената операция е проведена и какви са последиците и състоянието на бащата на жалбоподателя след нея. Майката на оспорващия не попада в категорията "напреднала възраст" и твърдението, че същата има описаните заболявания, не може да доведе до извод, че тя е с тежко заболяване. И двамата му родители са опора един на друг, като заболяванията им не изискват полагането на чужди грижи.

От представените по делото доказателства не може да се установи, че състоянието на родителите на оспорващия е тежко заболяване, което да обуслови наличието на предпоставките за събиране на семейството му, като е установено, че двамата родители на оспорващия живеят в нормални условия, грижат се един за друг самостоятелно в собствен дом.

Отделно от това в Директива 2003/86/ЕО от 22 септември 2003 година относно правото на събиране на семейството, са въведени други изисквания за събиране на семейството и съгласно Директивата Държавите от ЕС са свободни да разрешават при определени условия събирането на семейството със роднини по първа пряка линия (баща и майка на чужд гражданин), неомъжени или неженени деца на възраст над пълнолетие. По смисъла на Директивата "събиране на

семейство" означава влизане и пребиваване в държава-членка на членове на семейството на гражданин на трета страна, пребиваващ законно в тази държава-членка, с цел да се съхрани единството на семейството, независимо дали семейните връзки са възникнали преди или след влизането на това лице. Държавите-членки могат със закон или подзаконов нормативен акт да разрешат влизането и пребиваването по смисъла на настоящата директива, при условие че са спазени изискванията на глава IV за следните членове на семейството- родственици от първа степен по пряка възходяща линия на кандидата или неговия съпруг, когато те се намират на тяхна издръжка и не се ползват с необходимата семейна подкрепа в страната на произход. Разгледано в аспекта на Директивата двамата родители на оспорващия имат необходимата семейна подкрепа в страната си на произход/ грижат се един за друг/, при което законосъобразно е отказано на оспорващия да се събере на територията на РБ с родителите му и двамата му непълнолетни братя. Съгласно установената съдебна практика е необходимо да бъде установено дали е налице и друго лице, което да може да полага грижи за родителите- Решение № 13909 от 19.12.2016 г. на ВАС по адм. д. № 2370/2016 г., III о. В случая се твърди, че братът на жалбоподателя не може да полага грижи за родителите си, поради собственото му влошено здравословно състояние. Безспорно от представените доказателства в съдебно заседание братът на жалбоподателя страда от тежко заболяване, но в случая водещ е извода, че здравословното състояние на родителите на жалбоподателя не е тежко и не изисква специални и нарочни грижи. Още веднъж следва да бъде подчертано, че родителите на жалбоподателя страдат от заболявания, но те не са „тежко заболяване“, което да изисква чужди грижи, в случая от Х. Ш. А. и в този смисъл не са налице изискванията по § 1, т. 3, б. „в“ ДР ЗУБ - родителите на всеки от съпрузите, които не са в състояние сами да се грижат за себе си поради напреднала възраст или тежко заболяване и се налага да живеят в едно домакинство със своите деца.

Не на последно място следва да се отбележи, че към момента липсват данни на родителите на жалбоподателя да е ограничен достъпа до медицинска помощ в страната, в която се намират, а и институтът събиране на семейство не е средство за изпращане на дадено лице на лечение в чужбина.

В този смисъл е и практиката на Върховен административен съд на Република Б., изразена в [Решение № 2628 от 06.03.2024 г.](#) по адм. д. № 11454/2023 г., III о., [Решение № 5395 от 22.05.2023 г.](#) по адм. д. № 1537/2023 г., IV о.; [Решение № 157 от 09.01.2024 г.](#) по адм. д. № 7486/2023 г., IV о. Предвид изложеното, с оспореното решение административният орган правилно е приел, че не са налице предпоставки за събиране на семейство. Не са налице основания за отмяна на оспореното решение, поради което жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изложеното, Административен съд – София-град, Първо отделение, 21-ви състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба от 27.03.2025г. на Х. Ш. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на А., [дата на раждане] , срещу Решение № 2447/12.03.2025г. на Председателя на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при МС, с което е отказано на жалбоподателя да се събере на територията на Република Б. с неговата майка Х. Х. баща му Х. Н. М..

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република Б. в 14-дневен срок от връчване на съобщението.

СЪДИЯ:

